

Nikolai Frederik Jakobsens studentertale

Taler

Nikolai Frederik Jakobsen
Studentertaler

Dato

26. juni 2021

Sted

Viborg Katedralskole

Hej alle mine medstudenter,

Det første jeg lige må sige er.. undskyld mit sprog.. men hold nu kæft hvor ser i godt ud!!

Vi gjorde det. Aldrig mere afleveringer søndag aften, aldrig mere oldtidskundskab, og lange forklaringer om ioniske og doriske søjler. Aldrig mere DHO, SRO og SRP. Vi gjorde det. Så jeg synes lige, vi skal give os selv en hånd!

Denne dag var uendeligt langt væk, da vi alle sammen startede i 1.g, for snart 3 år siden. Dengang 3.g'erne så enormt voksne og store ud, og man glædede sig helt ekstremt til, at det blev ens egen tur til at gå I 3.g. I dag ligner 1.g'erne nogle små børn, og man tænker, at de kan umuligt være lige så gamle, som vi var, da vi startede. Nu er vores tid på VK slut, en ære er forbi, og vi skal nu alle sammen videre med hvert vores individuelle liv. Nogle synes måske, at det er utrolig trist, andre synes måske, at det er en kæmpe lettelse. Men jeg tror generelt, at de fleste har det lidt ambivalent.

Vores gymnasietid har nemlig nok ikke helt været, som vi havde forestillet os, da vi startede. Sidste år i marts blev vores verden vendt på hovedet, til at starte med var det egentlig meget fedt at sidde derhjemme, men jeg tror meget hurtigt, at vi opdagede, hvilke konsekvenser nedlukningen fik for os. Vi blev udelukket fra de fællesskaber, der gør livet på VK magisk. Fredagscafeer, gymnasiefester og hadet til t-klassen. De ting, som vi kan dyrke sammen og være fælles om. Corona har fyldt meget i vores tid på VK. Helt sikkert også for meget. Derfor kunne man i den situation, som jeg står i, vælge at snakke om noget andet, men nu har I valgt mig, og jeg synes nu en gang, det er vigtigt at italesætte det.

For det første skal vi også huske det, vi har oplevet både før og under corona,

over halvdelen af vores gymnasietid har trods alt været i en coronafri verden. Jeg startede desværre først selv på VK i 2.g, så jeg kan ikke fortælle så meget om, hvad der skete i 1.g. Men jeg har hørt mange historier om starten på VK. En meget nervepirrende start med blomsterbal og aktivitetsdag, hvor venskaber grundlægges. Venskaber, som har skabt fundamentet for ens tid på VK. Jeg tror, at sprogrejserne i 1.g, var et højdepunkt for mange, og jeg troede, at sprogrejserne havde til formål at lære VK's elever om udenlandske kulturer, men efter hvad jeg har hørt, havde nogle af sprogrejserne i højere grad til formål at vise resten af Europa den danske drukkultur.

2.g bød også på fester, fredagscafeer og ikke mindst Musicalen, som jeg ved, var en fantastisk oplevelse for dem, der både så den og var med til at arrangere det.

I starten af 3.g var vi alle på studietur. Nogle var så heldige at komme til Rom, andre måtte bytte europæiske hovedstader ud med København og sågar Thy. Hvilket også kunne noget, og jeg værdsætter i hvert fald de minder, jeg fik med fra København meget højt. Vi har i slutningen af vores gymnasietid også fået nogle af de oplevelser, som vi har set frem imod, siden vi startede. Og undervejs været meget nervøse for, om vi ville opleve. Sidste skoledag og Galla gav noget af det fællesskab og magi tilbage, som vi i den grad har savnet. Jeg troede aldrig, at jeg skulle glæde mig over at se nogen brække sig i kentaurohaven kl. 7 om morgenen. Men det var sådan en befrielse at se, at vi alle sammen havde noget, vi både bogstaveligt og figurativt havde brug for at komme ud med. Jeg tror, jeg taler på hele årgangens vegne, når jeg siger, at vi er utroligt glade for at få de oplevelser med videre. Særligt Galla, og derfor synes jeg, vi skal give en hånd til Helge og alle dem, der var med til at sørge for, at Galla blev en realitet.

For det andet, så tror jeg også, at Corona har haft nogle positive påvirkninger. Selvom man måske skal lede længe efter dem. I den første nedlukning sidste år, sad jeg på Facebook i en dansktime, og faldt over en video, der præsenterede en form for historisk teori. Det handlede om, at verden igennem tiden er gået gennem en cyklus, hvor svære tider har skabt stærke mænd, der har skabt gode tider, derefter har de gode tider skabt svage mænd, der så efterfølgende har skabt svære tider. Jeg har ikke foretaget en kildekritisk analyse, men jeg tror, at der er en vis grad af sandhed. Så selv om at min engelsklærer i 2.g sagde, at "man ikke kan tænke selv, før man er blevet Ph.d", så tillader jeg mig at fremsætte min egen teori, der også bærer præg af, at jeg har lært lidt om ligestilling gennem min tid på VK. Jeg tror, at *svære tider skaber stærke mennesker*, og at vi, grundet alle disse

ting som vi har mistet og gået glip af, er blevet stærkere mennesker. Jeg håber at; Vi er blevet bedre til at sætte pris på hinanden, vi har fundet ud af, hvad der er vigtigt for os, og måske vil vi være mere tilbøjelige til at tage chancer. Uanset hvilken karakter man har fået med i huen, så vil den måde man møder livet altid være det vigtigste. Så derfor håber jeg, at vi tager disse erfaringer med os videre i livet.

Jeg håber, at vi sammen har lært, at livet lynhurtigt kan ændre karakter, og at man derfor skal udnytte de muligheder man har, når man har dem. Derfor synes jeg, at vi i de kommende dage skal drikke alle de øl, vi ikke fik drukket til cafeerne og festerne, danse med alle de drenge og piger, vi ikke fik danset med og generelt vise, at ungdommen stadig lever.

Til slut vil jeg på vegne af årgangen igen sige tak til Helge og resten af ledelsen for at føre os igennem 3 meget turbulente år. Tak til lærerne, tak til pedellerne og rengøringspersonalet for at holde skolen kørende, og ikke mindst tak til kantinedamerne, især pizzaen har været en fast støtte igennem min tid på VK.

Som det sidste har jeg lige et citat, jeg synes der indkapsler det som jeg gerne vil sige i dag. Det er ikke et digt fra 1800-tallet, men det er derimod Nik og Jay så ...
”Lev mens du gør det, og elsk mens du tør det”.

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Translokations-/dimissionstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/nikolai-frederik-jakobsens-studentertale>